

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Pavla Tomana, JUDr. Milana Lipovského, JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí 21. júla 2010 v trestnej veci proti obvinenému **Ing. L. G.**, vedenej na bývalom Špeciálnom súde Pezinok, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB-3 Tš 8/2005 o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajkyne JUDr. A. C. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. decembra 2006, sp. zn. 1 Toš 23/2006 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. L. G. sa **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len špeciálneho súdu), z 28. februára 2006, sp. zn. BB – 3 Tš 8/2005, bol obžalovaný Ing. L. G. uznaný za vinného v bode 1./ z trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.) a v bode 2./ z trestného činu podplácania podľa § 161a ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v bode 1/:

Dňa 9. 5. 2005 v čase o 14.45 h. v T. vo funkcii prednostu Krajského pozemkového úradu v T. požadoval cez nestotožneného sprostredkovateľa od M. S. úplatok vo výške 10,-Sk za m² pozemku s rozlohou 265.903 m² v prepočte 2 659 030 Sk za to, že vo svojej právomoci v súlade s ustanovením § 5 ods. 4 písm. h/, zákona číslo 330/1991 Zb. v znení neskorších predpisov vydá pre spoločnosť S-R. H., s.r.o., so sídlom Š., ul. P. X. kladné rozhodnutie k návrhu na nepoľnohospodárske použitie poľno-hospodárskej pôdy ako podklad pre ďalšie

rozhodnutie na zmenu druhu pozemku z ornej pôdy na stavebný pozemok na plánovanú výstavbu priemyselného parku v katastri obce Š. a následne dňa 27.5.2005 v čase o 15.35 h. v priestoroch spoločnosti S-R. H., s.r.o., so sídlom Š. ul. P. X. po predchádzajúcej požiadavke prevzal od M. S. úplatok vo výške 1 500 000 Sk,

v bode 2:

Dňa 27. 5. 2005 v čase okolo 15.00 h. pred budovou Daňového úradu v Š. z pozície prednostu Krajského pozemkového úradu v T. v súvislosti s rozhodnutím o zmene územného plánu obce Š., ktoré je potrebné pre rozhodnutie obvodného Pozemkového úradu v G.. ako podklad pre ďalšie rozhodnutie na zmenu druhu pozemku z ornej pôdy na stavebný pozemok, na plánovanú výstavbu priemyselného parku v katastri obce Š. pre spoločnosť S-R. H., s.r.o., so sídlom v Š., ako sprostredkovateľ ponúkal starostovi obce Š. S. K. úplatok vo výške 300 000 Sk spôsobom, že mu povedal: „vieš, mám takú ponuku, poďme ďalej, máš vypnutý mobil, lebo nás môžu odpočúvať, vieš, mám takú ponuku od toho chalana z tej firmy, pre ktorú by si mal dať to rozhodnutie, že nám dá po 300 000 Sk, keď nebudú s tým, žiadne problémy“.

Za to ho špeciálny súd odsúdil podľa § 160a ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005 s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, pre výkon ktorého ho zaradil podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do prvej nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. uložil mu aj peňažný trest vo výške 150 000 Sk (slovom stopäťdesiat tisíc) a podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. pre prípad jeho úmyselného zmarenia náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaný Ing. L. G.

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie obvineného Ing. L. G. i prokurátora uznesením z 13. decembra 2006, sp. zn. 1 Toš 23/2006 ako nedôvodné zamietol podľa § 256 Tr. por., účinného do 1. januára 2006 (správne do 31. decembra 2005).

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený Ing. L. G. prostredníctvom zvolenej obhajkyne písomným podaním z 9. decembra 2009 (č.l. 397 – 400 spisu) dovolanie z dôvodov § 371 ods. 1 písm. a/ a písm. i/ Tr. por.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa písm. a/, § 371 ods. 1 Tr. por. poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 20. mája 2009 vo veci vyslovenia nesúlady zákona č. 458/2003 Z.z. o zavedení Špeciálneho súdu uverejnenej v Zbierke zákonov 17. júla 2009 s odôvodnením, že „v zmysle § 16 Tr. por. konanie v prvom stupni vykonáva ak tento zákon neustanovuje niečo iné, okresný súd“.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod pod písm. i/, uvedeného zákonného ustanovenie namietal skutkové zistenia opierajúce sa o hodnotenie dôkazov svedkov M. S. a S. K.. Podľa neho súd prvého stupňa postupoval v rozpore s ustanovením § 2 ods. 5 Tr. por. pri zisťovaní skutkového stavu veci pričom dôkazy vyhodnotil v zmysle § 2 ods. 6 Tr. por.

Poukázal na rozpory vo výpovediach svedka M. S. a S. K. a na konanie agenta – svedka M. S., ktoré bolo podľa neho v rozpore s § 88b ods. 5 a ods. 6 Tr. por. Ak bol za tejto situácie uznaný za vinného došlo k porušeniu zákona v ustanovení § 161a ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Dovolateľ preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Toš 23/2006 z 13. decembra 2006, ako aj konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v ustanovení § 2 ods. 5, ods. 6 a § 88b Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 v jeho neprospech, „zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené obsahovo nadväzujúce a prikázal Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol tak, že ma spod obžaloby oslobodil“.

Prvostupňové súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Prokurátor sa vyjadril tak, že ho navrhol odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por., pretože je zrejmé, že nie sú splnené dovolacie dôvody podľa § 371 Tr. por.

Po tomto postupe predložil súd prvého stupňa dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu prechádzalo zistil, že dovolateľom namietané dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. a/ a písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade neboli naplnené.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod uvedený pod písm. a/, § 371 ods. 1 Tr. por. spočívajúci v tom, že „vo veci rozhodoval nepríslušný súd“ k jeho naplneniu v posudzovanej veci nedošlo.

V danom prípade na prejednanie a rozhodovanie v prvom stupni bol vecne a miestne príslušným súdom Špeciálny súd zriadený zákonom č. 458/2003 Z.z.

Napriek tomu, že z Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL ÚS 17/08 z 20. mája 2009 Špeciálny súd bol vytvorený ústavne nekonformným spôsobom a došlo k jeho zrušeniu zverejnením v Zbierke zákonov Slovenskej republiky podľa článku II k bodu 3 výrokovej časti Nálezu „právoplatné ale nevykonané rozsudky Špeciálneho súdu zostali nedotknuté“.

Za toho stavu dovolacia námietka obvineného v zmysle § 371 ods. 1 písm. a/ Tr. por. nebola naplnená.

Dovolací súd ďalej zistil, že v danom prípade nebol naplnený ani dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití

iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa §371.

Z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyplýva, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný v danom prípade posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu teda dovolací súd povinný prezumovať.

Z dovolania je nepochybné, že naplnenie dovolacieho dôvodu podľa písm. i/ § 371 ods. 1 Tr. por. z pohľadu obvineného spočíva v nesprávnom zistenom skutkovom stave vyplývajúcom z nesprávneho hodnotenia dôkazov najmä výpovedí svedka – agenta M. S. a svedka S. K..

Z úpravy dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. však treba vyvodiť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok smeruje k náprave právnych (nie skutkových) chýb v rozhodnutí súdov, resp. chýb, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzali. Nemožno ním (úspešne) napadnúť spôsob vyhodnotenia dôkazov súdom, čo možno vyvodiť zo samotného významu slov „vykonať“ a „hodnotiť“ dôkaz. Nesporne hodnotenie dôkazu možno napraviť v odvolacom konaní „nie však v konaní o dovolaní.

Dovolacia námietka o skutkových zisteniach a nesprávnom hodnotení vykonaných dôkazov v prejednávanej veci preto nenapĺňa dovolací dôvod podľa už citovaného ustanovenia písm. i/, § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o námietku dovolateľa spočívajúcu v nezákonnom postupe podľa § 88b ods 5 a ods. 6 Tr. por., ide o námietku, ktorú nemožno podradiť pod uplatnený dovolací dôvod pod písm. i/ uvedeného zákonného ustanovenia.

Ak by bolo rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom išlo by o dovolací dôvod podľa písm. g/ § 371 ods. 1 Tr. por., ktorý v dovolaní uplatnený nebol.

Za tohto stavu, keď skutok pod bodom 1 rozsudku súdu prvého stupňa napĺňa všetky zákonné znaky trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a správne je aj právne posúdenie skutku pod bodom 2, ako trestného činu podplácania podľa § 161a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. nebol v danom prípade naplnený ani uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného odmietol ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 21. júla 2010

**JUDr. Emil Bdžoch ,v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíchová